

Bilag II.

Indenrigsministerens kommentarer til bilag 10.

Til skrivelsen af 24. april 1972 fra Høje Tåstrup kommune bemærkes:

ad 1) Da ændringen af § 64, stk 3, ifølge forslaget først skal have virkning for det forskelsbeløb, der kommer til udbetaling i november 1973, vil kommunen i november 1972 modtage det fulde forskelsbeløb, herunder den del af forskelsbeløbet, der skyldes, at indkomstgrundlaget har vist sig større end skønnet.

ad 2.a). Formålet med lovforslaget er, som det er anført i bemærkningerne, at skabe mulighed for en bedre styring af den kommunale økonomi og dermed for den nødvendige styring og koordinering af hele den offentlige sektors økonomiske ressourceforbrug i forhold til andre sektorer i samfundet.

ad 2.b). Lovforslagets gennemførelse vil betyde, at forskelsbeløbet, der først kan opgøres endeligt ved slutskatteberegningen, skal optages i de kommunale budgetter for de regnskabsår, hvor udbetalingen finder sted. Man vil herefter af budgetterne kunne udlede størrelsen af de skattefinansierede midler, der vil være til kommunens rådighed i det pågældende regnskabsår.

Det er rigtigt, at forskelsbeløbet ikke nødvendigvis fremkalder en forbrugs- eller investeringsudvidelse i kommunerne, men det åbner mulighed herfor, navnlig i de kommuner, som ved opsamling af likvide midler gennem forskelsbeløbene kan bringe sig uden for de aktivitetsbegrænsende foranstaltninger, der kan gennemføres gennem kontrollen med kommunernes låneoptagelser.

At restskatten i væsentligt omfang skulle erstatte en kommunal låntagning, må forudsætte, at kommunernes mulighed for at opnå lån på længere sigt forøges i

takt med, at restskatten reduceres. Dette kan ikke anses for en realistisk forudsætning.

ad 2.c). Det kan ikke tiltrædes, at den omstændighed, at forskelsbeløb undgås, er udtryk for en uforsvarlig vurdering af indkomststigningen, og det kan ikke antages, at forslaget skulle tilskynde til en vurdering, der fører til, at kommunerne skal tilbagebetale en del af de udbetalte tolvtedelsbeløb. Det bemærkes herved, at der ikke er foreslået nogen ændring i den nugældende bestemmelse om, at sådanne beløb snarest muligt efter 1. november skal afregnes over for statskassen.

Dette forhold skulle netop modvirke, at kommunerne foretager en uforsvarlig vurdering af indtægtsstigningen, jfr. besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 16.

Det kan ikke tiltrædes, at den nugældende ordning skulle medføre en opslugning af købekraft i samfundet som helhed. Det må iøvrigt anses for mest hensigtsmæssigt, at finanspolitiske foranstaltninger ikke iværksættes af de enkelte kommunalbestyrelser og amtsråd, men finder sted på statsmagtens initiativ.

ad 2.d). Der finder ikke ved forslaget nogen begrænsning sted i kommunalbestyrelser og amtsråds hidtidige ret til i forbindelse med budgetlægningen at fastsætte størrelsen af henlæggelserne til anlægsformål. Det må påpeges, at det som anført i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 20 må anses for påkrævet, at der fortsat sker en begrænsning af den kommunale og amtskommunale låntagning, og at det ikke kan anses for foreneligt med dette formål, at der tillades optaget lån til erstatning for en eventuel formindsket selvfinansiering.